

— V vsakem primeru se takšne skupne presoje ne sme opraviti glede ukrepov, do katerih bi prišlo v različnih obdobjih.

Pritožba, ki jo je 30. januarja 2013 vložila BT zoper sklep, ki ga je 3. decembra 2012 izdalo Sodišče za uslužbence v zadevi BT proti Komisiji (F-45/12)

(Zadeva T-59/13 P)

(2013/C 114/59)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Pritožnica: BT (Bukarešta, Romunija) (zastopnik: N. Visan, odvetnik)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija

Predlogi

Pritožnica Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- sklep Sodišča za uslužbence z dne 3. decembra 2012 v zadevi F-45/12 razveljavi;
- ponovno obravnava zadevo in sprejme prijavo tožeče stranke/pritožnice; in
- toženi stranki/drugi stranki v postopku naloži plačilo stroškov.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnica v utemeljitev pritožbe navaja sedem pritožbenih razlogov.

1. Prvi pritožbeni razlog se nanaša na kršitev enega od načel, ki ureja upravni postopek, in sicer načela dejavne vloge, ker je Sodišče za uslužbence navedlo, da tožba ni bila obrazložena, ne da bi na svojo pobudo preverilo zakonitost odločitve, ki se izpodbija na prvi stopnji, ki se ne bi omejevala na razloge, ki jih je navedla pritožnica.

2. Drugi pritožbeni razlog se nanaša na kršitev člena 6, odstavek 1, in člena 47, odstavek 1 in 2, Listine Evropske unije o temeljnih pravicah. Gre za kršitev načela „dostopa do sodišča“ in načela nepristranskosti sodišča, ker je Sodišče za uslužbence tožbo pritožnice zavrglo kot očitno nedopustno, ne da bi ji dalo možnost, da vloži pravo/popolno prijavo, ki pomeni pravico, ki je zagotovljena in priznana v zakonodaji vsake države članice in tudi pred evropskimi sodišči (na primer Evropsko sodišče za človekove pravice).

3. Tretji pritožbeni razlog se nanaša na kršitev pravice „dostopa do sodišča“, ki je bila storjena s tem, da navedeno sodišče ni sprejelo pravice do vložitve odgovora na vlogo tožene stranke – in to takrat, ko je tožeča stranka/pritožnica izrecno zaprosila za drugo izmenjavo vlog. Neodobritev te pravice (do vložitve odgovora) je pritožnici odvzela možnost popraviti nepravilnost, ki jo je ugotovilo Sodišče za uslužbence – in to takrat, ko pritožnica ni več mogla vložiti nove tožbe, ki bi ustrezala pravnim zahtevam, saj je rok za vložitev tožbe že potekel (člen 78 Poslovnika Sodišča za uslužbence).

4. Četrty pritožbeni razlog se nanaša na kršitev načela glede pravice predložiti zadevo sodišču in kršitev načela javnosti postopka, ker obravnava ni bila javna; to načelo je namreč zagotovljeno v Poslovniku Sodišča za uslužbence ter v členu 6(1) Evropske konvencije o človekovih pravicah.

5. Peti pritožbeni razlog se nanaša na kršitev načela enakosti v postopku, ker Sodišče za uslužbence pritožnice ni zaslialo glede nedopustnosti njene tožbe (člen 6(1) Evropske konvencije o človekovih pravicah).

6. Šesti pritožbeni razlog se nanaša na kršitev člena 21, prvi odstavek, Statuta Sodišča in člena 44(1)(c) Poslovnika Splošnega sodišča, ker je Sodišče za uslužbence dejansko uporabilo „pravilo o jasnosti sodnih postopkov“, saj je menilo, da tožba ni bila obrazložena.

7. Sedmi pritožbeni razlog se nanaša na trditev, da naložitev stroškov pritožnici, medtem ko Sodišče vsebinsko o zadevi ni odločalo in to v času, ko je pritožnica, zaradi posledic izteka pogodbe o zaposlitvi pri Evropski komisiji, socialni primer, pomeni kršitev člena 89, točka 6, Poslovnika Sodišča za uslužbence, ki določa, da „če se postopek ustavi, o stroških odloči Sodišče za uslužbence po lastni presoji“.